

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **J. H.**, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Pardubicích**, se sídlem Čechovo nábřeží 1719, Pardubice, **za účasti** 1) Z. A., a 2) Ing. L. A., o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci odvolání žalobce ze dne 5. 4. a 25. 4. 2004 sp. zn. 550/2003, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích pod sp. zn. 52 Ca 49/2004, o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 26. 4. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 81,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Osobám zúčastněným **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 24. 6. 2004, čj. O-61/167/2004, žalovaný zamítl odvolání Č. N., bytem B. 152, K., proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Královehradecký kraj, Katastrálního pracoviště Jičín (dále též „správní orgán prvního stupně“), ze dne 10. 3. 2004, čj. OR-550/2003-604/6, o opravě chyby v katastrálním operátu podle § 8 odst. 5 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a toto rozhodnutí současně potvrdil. Správní orgán prvního stupně uvedeným rozhodnutím zamítl návrh výše zmíněné odvolatelky na opravy chyb v katastrálním operátu; s neprovedením opravy chyby vyjádřil svůj nesouhlas i žalobce. Správní orgán prvního stupně rozhodl, že provedení opravy údajů v katastrálním operátu není důvodné, neboť zápis věcného břemene

zřízeného podle smlouvy ze dne 10. 2. 1994, sp. zn. V1,3 239/1994 a podle smlouvy ze dne 18. 4. 1997, sp. zn. V3 1057/1997 byl proveden v souladu s těmito listinami.

Žalobou žalobce napadl pro nezákonnost rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 6. 2004, čj. O-61/167/2004, a brojil rovněž proti nečinnosti žalovaného ve věci odvolání žalobce ze dne 5. 4. a dne 25. 4. 2004, sp. zn. 550/2003. Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, usnesením ze dne 8. 11. 2004, č. j. 52 Ca 38/2004 - 18, podle § 39 odst. 2 s. ř. s. žalobu proti nečinnosti žalovaného ve věci odvolání žalobce ze dne 5. 4. a 25. 4. 2004, sp. zn. 550/2003, vyloučil k samostatnému projednání pod sp. zn. 52 Ca 49/2004.

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozsudkem ze dne 9. 5. 2005, č. j. 52 Ca 49/2004 - 34, zamítl žalobu žalobce na ochranu proti nečinnosti žalovaného. Soud uvedl, že žalovaný sice pochybil v posouzení běhu žalobcovy odvolací lhůty a v právním posouzení předčasně podaného odvolání žalobce, žalobu však neshledal důvodnou. Odvolání proti rozhodnutí podané žalobcem dříve, než mu bylo vlastní rozhodnutí oznámeno, ale později, než bylo napadené rozhodnutí vydáno, nemůže jít k tíži žalobce. Opravným prostředkem je třeba se zabývat, i když byl podán dříve, než začala běžet lhůta k jeho podání. Soud vyjádřil, že ač se žalovaný zabýval jiným než žalobcovým odvoláním, přičemž odvolání žalobce posuzoval jen jako vyjádření k odvolání podanému jiným účastníkem, nebyl tím žalovaný nečinný, nýbrž jednal a vydal rozhodnutí, jímž potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Pochybení žalovaného by bylo možné napadnout žalobou, což žalobce učinil. Vzhledem k tomu, že předmět řízení byl určen žalobou na ochranu proti nečinnosti, žalobcovo odvolání bylo projednáno jako vyjádření k odvolání jiného účastníka řízení a žalovaný vydal rozhodnutí, soud žalobu na ochranu proti nečinnosti jako nedůvodnou zamítl.

Včasnou kasační stížností napadl žalobce (dále též „stěžovatel“) výše uvedený rozsudek, stejně jako všechna krajským soudem vydaná rozhodnutí týkající se jeho žaloby, pro jeho prokazatelnou nesprávnost, nezákonnost a nicotnost, neboť jsou podle něj dány důvody kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s.

Jelikož podaná kasační stížnost vykazovala vady a nebyly splněny zákonné podmínky řízení, Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích usnesením ze dne 12. 7. 2005, č. j. 52 Ca 49/2004 - 42, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnil kasační stížnost tak, aby uvedl, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů podle § 103 s. ř. s. ji podává, přičemž pouhý odkaz na příslušná ustanovení není dostačující. Soud dále vyzval stěžovatele k předložení plné moci udělené advokátovi pro řízení o kasační stížnosti a současně jej řádně poučil o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad, resp. v případě neodstranění nedostatku podmínky řízení.

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích usnesením ze dne 12. 7. 2005, č. j. 52 Ca 49/2004 - 45, stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě tří dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Na základě žádosti stěžovatele o odklad lhůty k zaplacení poplatku krajský soud usnesením ze dne 24. 8. 2005, č. j. 52 Ca 49/2004 - 52, vyzval stěžovatele, aby v dodatečně stanovené lhůtě do 15. 9. 2005 zaplatil soudní poplatek. Usnesením ze dne 19. 10. 2005, č. j. 52 Ca 49/2004 - 56, krajský soud stěžovateli prodloužil lhůtu pro zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost uloženého shora uvedeným rozhodnutím, a to do tří dnů ode dne doručení usnesení ze dne 19. 10. 2005, č. j. 32 Ca 49/2004 - 56. Poté, co stěžovateli marně uplynula uvedená prodloužená lhůta pro zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost dne 5. 1. 2006, když mu usnesení bylo doručeno 2. 1. 2006 právní fikcí podle § 46 odst. 5 o. s. ř., Krajský soud v Hradci Králové, pobočka

v Pardubicích usnesením ze dne 12. 1. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 64, řízení o kasační stížnosti zastavil.

Proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 12. 1. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 64, o zastavení řízení z důvodu nezaplaceného soudního poplatku za předchozí kasační stížnost, podal stěžovatel včasnou kasační stížnost. V ní opětovně namítl prokazatelnou nesprávnost, nezákonnost ale i nicotnost usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 12. 1. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 64, stejně jako všech dalších krajských soudem vydaných rozhodnutí týkajících se jeho žaloby. Konkrétně uvedl, že soudem označený žalovaný jako „Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Pardubicích“ nesporně neexistuje a stěžovatel jej takto v žalobě nikdy neoznačil. Námitku nicotnosti přitom podal již v předchozí kasační stížnosti směřující proti rozsudku krajského soudu ze dne 9. 5. 2005, č. j. 52 Ca 49/2004 - 34. Týmž podáním žalobce podal rovněž žalobu pro zmatečnost proti témuž shora uvedenému usnesení krajského soudu, stejně jako proti všem dosud vydaným rozhodnutím krajského soudu týkajících se jeho žaloby.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že chyba v psaní v označení žalovaného nečiní kasační stížností napadené rozhodnutí, ani jemu předcházející rozhodnutí krajského soudu, nicotnými nebo zmatečnými a proto navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, usnesením ze dne 17. 2. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 69, vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku za tuto další kasační stížnost proti výše uvedenému usnesení ze dne 12. 1. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 64, o zastavení řízení o kasační stížnosti, ve lhůtě do jednoho týdne ode dne doručení tohoto usnesení. Stěžovatel reagoval podáním ze dne 10. 3. 2006, ve kterém požádal o přiznání osvobození od soudního poplatku za zmíněnou kasační stížnost. Jelikož kasační stížnost současně vykazovala vady, byl stěžovatel usnesením krajského soudu ze dne 18. 3. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 73, vyzván k jejich odstranění zejména doplněním údaje o povinném zastoupení advokátem a sdělením, v jakém rozsahu a z jakých důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. stěžovatel usnesení krajského soudu napadá. Současně byl poučen o možnosti odmítnutí žaloby v případě neodstranění vad ve lhůtě do jednoho měsíce ode dne doručení usnesení. Na tuto výzvu stěžovatel reagoval podáním ze dne 10. 4. 2006, v němž kromě zopakování vad nicotnosti předcházejících rozhodnutí krajského soudu požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Současně však odmítl soudu vyplnit a vrátit Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech za účelem rozhodnutí o osvobození od soudního poplatku za kasační stížnost, které mu před tím krajský soud zaslal jako přílohu výzvy dne 20. 3. 2006. V této výzvě krajský soud stěžovatele vyzval k předložení uvedeného potvrzení, nýbrž jej upozornil na skutečnost, že v případě nevyplnění a nezaslání tohoto potvrzení bude krajský soud rozhodovat o osvobození od soudních poplatků za kasační stížnost jen na základě obsahu soudního spisu.

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích usnesením ze dne 26. 4. 2006, č. j. 52 Ca/49/2004 - 81, návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasačních stížnostech i žádost stěžovatele o přiznání osvobození od soudních poplatků za kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 9. 5. 2005, č. j. 52 Ca 49/2004 - 34 a proti usnesení téhož soudu ze dne 12. 1. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 64, zamítl. Soud uvedl, že stěžovatel podal kasační stížnost proti usnesení o zastavení řízení o kasační stížnosti z důvodu nezaplaceného soudního poplatku za předchozí kasační stížnost. Podáním této kasační stížnosti mu vznikla poplatková povinnost k zaplacení poplatku za kasační stížnost ve výši 3000 Kč. Stěžovatel žádal o přiznání osvobození od tohoto poplatku, avšak navzdory výzvě soudu neprokázal své příjmy a majetkové poměry,

neboť odmítl vyplnit a předložit formulář prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech. Soud žádost o osvobození od soudních poplatků – v souladu s poučením – posoudil podle obsahu soudního spisu, z něhož nezjistil důvody svědčící o nedostatečných prostředcích stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, pokud za žalobu stěžovatel poplatek zaplatil. Soud uvedl, že prokázání majetkových poměrů je věcí stěžovatele, který nedoložil ničeho, a proto soud žádost o přiznání osvobození stěžovatele od soudního poplatku jako nedůvodnou zamítl, a to pokud jde o kasační stížnost proti usnesení ze dne 12. 1. 2006, tak i ohledně předchozí kasační stížnosti proti rozsudku ze dne 9. 5. 2005, kdy právě z důvodu nezaplacení poplatku soud řízení o této kasační stížnosti zastavil. Výslovně uvedl, že rozhodování o přiznání osvobození od soudních poplatků se zpětnou účinností není podle zákona možné. Soud dále konstatoval, že stěžovatel byl vyzván k odstranění vad kasační stížnosti v rovině doložení údaje o povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti. K tomu stěžovatel podal žádost o ustanovení zástupce, přičemž současně nepředložil doklady o svých osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro zjištění předpokladů pro přiznání osvobození od soudních poplatků, které je základní podmínkou pro ustanovení zástupce, tj. v řízení o kasační stížnosti advokáta, soudem. Jelikož soud nezjistil předpoklady a důvody pro přiznání osvobození od soudních poplatků, nebyly splněny zákonné důvody pro ustanovení advokáta stěžovateli v řízení o kasační stížnosti. Soud dále sdělil, že rozhodovat o ustanovení zástupce se zpětnou účinností není možné, jestliže předchozí řízení bylo pravomocně zastaveno. Z těchto důvodů soud žádost a návrh stěžovatele zamítl.

Stěžovatel podal proti tomuto usnesení krajského soudu kasační stížnost spojenou se žalobou pro zmatečnost, v níž ze stejných důvodů, tj. z důvodu nezákonnosti, nesprávnosti a nicotnosti napadl všechna dosud vydaná rozhodnutí krajského soudu o jeho žalobě. Konkrétně uvedl, že soudem označený žalovaný jako „Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Pardubicích“ nesporně neexistuje a stěžovatel jej takto v žalobě nikdy neoznačil, na což poukázal v dřívějších kasačních stížnostech a v dosud nevyřízené žalobě pro zmatečnost.

Jelikož kasační stížnost vykazovala vady a nebyly splněny zákonné podmínky řízení, Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích usneseními ze dne 26. 7. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 94 a ze dne 24. 7. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 96, opakovaně vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě pěti dnů a současně ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení, aby doplnil údaj o zastoupení advokátem, přičemž jej soud též poučil o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad, resp. neodstranění nedostatku podmínky řízení. Stěžovatel však na tuto výzvu nereagoval, neodstranil vady kasační stížnosti ani nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podle § 102 s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní uplatňuje důvod podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce.

Nejvyšší správní soud sděluje, že jelikož kasační stížnost směřuje proti usnesení krajského soudu, jímž byl zamítnut návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasačních stížnostech i jeho žádost o přiznání osvobození od soudních poplatků za kasační stížnosti, netrval Nejvyšší správní soud za této procesní situace na splnění procesních podmínek řízení o kasační stížnosti v podobě zaplacení soudního poplatku a povinného zastoupení stěžovatele advokátem. K obdobným závěrům dospěl již dříve Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, publikovaném pro č. 486/2005 Sb. NSS.

K samotné námitce, že dosud nebyla vyřízena stěžovatelem podaná žaloba pro zmatečnost, Nejvyšší správní soud uvádí, že se jí jak krajský soud a ani Nejvyšší správní soud, jako soudy rozhodující ve věcech správního soudnictví, nemohly zabývat a ani ji nemohly projednat. Žaloba pro zmatečnost je mimořádným opravným prostředkem v občanském soudním řízení, jímž účastník soudního řízení napadá pravomocné soudní rozhodnutí, kterým bylo řízení skončeno, nebo rozhodnuto ve věci samé. Důvody pro její podání obsahuje § 229 odst. 1 o. s. ř. pod písm. a) až g), dále pak i jeho odst. 2, 3 a 4 téhož ustanovení. Z hlediska systematiky občanského soudního řádu je právní úprava institutu žaloby pro zmatečnost upravena v části čtvrté, hlavě druhé o. s. ř. Mezi procesními předpisy, které upravují správní soudnictví a občanské soudní řízení, tedy mezi soudním řádem správním a občanským soudním řádem, existuje vztah zvláštního a obecného (*lex specialis* a *lex generalis*), což je výslovně vyjádřeno v § 64 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně použijí ustanovení části první a části třetí o. s. ř., a to za předpokladu, že soudní řád správní nestanoví jinak. Pokud tedy soudní řád správní obsahuje komplexní a zvláštní (speciální) právní úpravu a právní instituty, nepřichází v úvahu subsidiární použití vymezených částí občanského soudního řádu; tak tomu je v případě opravných prostředků. Správní soudnictví v České republice je založeno na jednoinstančním principu rozhodování, kdy v prvním stupni převážně rozhodují krajské soudy. Soudní řád správní zná toliko dva opravné prostředky, které směřují vůči pravomocným rozhodnutím soudů ve správním soudnictví. Svou povahou jsou opravnými prostředky mimořádnými a jedná se o kasační stížnost a obnovu řízení. Právní úprava opravných prostředků ve správním soudnictví obsažená v soudním řádu správním je komplexní, v úvahu tak nepřipadá subsidiární – podpůrné – využití občanského soudního řádu. Nejvyšší správní soud však zdůrazňuje, že subsidiární aplikace občanského soudního řádu u žaloby pro zmatečnost ani ve vztahu k dalším mimořádným opravným prostředkům podle občanského soudního řádu není možná s ohledem na znění § 64 s. ř. s. Z hlediska systematiky totiž § 64 s. ř. s. umožňuje subsidiární aplikaci toliko části první a třetí o. s. ř. Žaloba pro zmatečnost, jak je uvedeno výše, se v těchto částech občanského soudního řádu nenachází, a proto není její využití ve správním soudnictví přípustné a možné. Nejvyšší správní soud k tomu dodává, že všechny soudy v České republice jsou státními orgány soudního typu, a jako takové, jsou vázány ústavněprávními omezeními danými čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle nichž lze státní moc uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které zákon stanoví. Podle této zásady zákonnosti mohou soudy jako státní orgány, nositelé a vykonavatelé státní moci, uplatňovat jen ty postupy, které jsou jim zákonem svěřeny. Pokud tedy zákon – soudní řád správní – nepřipouští uplatnění žaloby pro zmatečnost ve správním soudnictví, nejde o vadu řízení před soudem, pochybení či jiný nezákonný a nesprávný postup krajského soudu rozhodujícího ve správním soudnictví, pokud se žalobou pro zmatečnost nezabýval a nerozhodl o ní. Nejvyšší správní soud však dodává, že stěžovatel žalobou pro zmatečnost patrně hodlal uplatnit důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., jenž se zmatečnosti řízení před krajským soudem týká. Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele posuzoval z tohoto důvodu. Nejvyšší správní soud dále uvádí, že kasační stížnost žádný jiný stížnostní důvod, než ten, který z ní byl Nejvyššímu správnímu soudu

zjistitelný neobsahuje. Nejvyšší správní soud přitom není povinen a ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu. Nejvyšší správní soud z toho důvodu neshledal, že by řízení před krajským soudem bylo zmatečné z důvodů chybějících podmínek řízení, že by ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že krajský soud nepochybil při vydání napadeného usnesení ze dne 24. 6. 2006, jímž zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasačních stížnostech a rovněž zamítl i žádost stěžovatele o přiznání osvobození od soudních poplatků za kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, ze dne 9. 5. 2005, č. j. 52 Ca 49/2004 - 34, a proti usnesení téhož soudu ze dne 12. 1. 2006, č. j. 52 Ca 49/2004 - 64. Nejvyšší správní soud pokládá odůvodnění krajského soudu obsažené v jeho usnesení ze dne 24. 6. 2006 za správné a dostačující. Krajský soud postupoval v souladu se zákonem, neboť stěžovatel odmítl krajskému soudu vyplnit a vrátit Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech za účelem rozhodnutí o osvobození od soudního poplatku a ve svém důsledku i pro ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel byl krajským soudem řádně poučen, že v případě nedoložení tohoto potvrzení bude krajský soud rozhodovat o jeho návrhu a žádosti podle obsahu soudního spisu, což učinil. Je věcí navrhovatele, aby ve vlastním zájmu doložil všechny soudem vyžadované údaje a poskytl mu maximální míru součinnosti. Neučiní-li tak a byl-li ohledně toho řádně soudem poučen, musí navrhovatel nést případné negativní důsledky své procesní neaktivity.

Nejvyšší správní soud uzavírá že jednotlivé výzvy (usnesení) krajského soudu činěné v průběhu soudního řízení před krajským soudem, stejně jako jeho jednotlivá rozhodnutí byla natolik konkrétní, že ani v jejich záhlaví jinak uvedený gramatický tvar označení žalovaného správního orgánu nemohl změnit identifikaci věci, v níž byly jednotlivé výzvy učiněny a rozhodnutí vydána. Nemohla proto ani trpět nicotností, jak uváděl stěžovatel, ostatně občanský soudní řád ani soudní řád správní institut nicotnosti soudního rozhodnutí neznají.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobce žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Osoby zúčastněné nemají v daném případě podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jim vznikly náklady a není dán ani důvod zvláštního zřetele hodný pro přiznání jiných nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. dubna 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

